

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriae
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.13. Remanet nobiscum Christus in SS. Sacramento ne diabolus in nos aliquid attented, videns illum ad Patrem ascendere nos deserentem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

gratida, colluctantes illos in vtero sensit, vter prior in lucem prodiret.

Vt enim affectus erant amoris infiniti, verissime causare debebant in Christi pectore sollicitudinem multo grauiorem, vbi vnus alteri sese fortissime opponit, vtri ipse cederet: vt in calum ascenderet, summe trahebat eum reditus ad dextram Patris vnde exierat: semper etenim vehementer ad se trahit redemptio serum ad suum principium vnde egressa sunt: imo amplius dū in hoc ascensu tanta hominibus futura prouideret beneficia: Manete autem cum hominibus non minorem illi vim inferebat: cum feruentissimus amor illi vim inferret, vt ab amato non discederet: cum autem amor Christi erga hominem summus fuerit, quia sicut illum Pater diligebat, ita ipse nos: sic enim testatur: *Sicut dilexit me Pater & ego dilexi vos*: certissime amor hic cum quam maxime impellebat vt nobiscū maneret, sed nec momento nos desereret. Cum igitur amoris industria vehementior sit in decellu quam illa est quam ostendit veniens in mundū, indubie nulla ei praxis deficeret, vt sicut tunc ad remedium recurrit sic illi nunc ad hoc non deficiat, & omnibus sit satisfactum eius affectibus: nunc amplius quam tunc: quod si modo se declarat non minus, quam tunc, potentem in o vero quantum intelligo, in morte sua se ostendit potentiorē: cum omnes creature eius senserint potentiam: mihi persuadeo quod nunc minora non possit quam tunc, in o multo maiora, quandoquidem signis evidentioribus nunc quam tunc maneat cum hominibus magisque intime se singulis eorum vnat.

XI. Qualiter vtrique satis fecerit.

Praxis autem Diuinae sapientiae al huius finis consecutionem, prima admodum fuit conformis: quia sicut olim cum Patre suo mansit in propria figura & Diuinitate, descendit autem ad nos in figura aliena mutoque accepta secundum humanitatem, qua illam velut superadita veste comexit: ita nunc ascendit in propria sua natura corporali ad Patrem: quandoquidem secundum illam iam a mortuis rediit in calum ascenderit, vbi in corpore & anima sedet gloriosus ad dextram Patris: quo amoris suo plenissime satisfacit: *Vado ad eū qui misit me* & manet nobiscū in figura aliena humanitatis & veste mutata, nimirum sub velo accidentium panis & vini, sub quorum speciebus remanet in SS. Sacramento, discedit in propria specie & remanet in aliena tegumenti illius quo suam abscondit humanitatem: itaque Diuinitatem suam

XII. Per mysterium SS. Sacramenti.

11oa 17.33

humanitatis habitu contexit: Et habitu ianentis Philippi vt homo ita D. Paulus. Hoc modo perfectus satisfaci quam in principio affectui amoris erga homines, idque tam excellenter, vt non tantum inter illos, sicut tunc, remaneat, sed singula vnus: quandoquidem se prorsus sub specie cibi sese recipienti cullibet vnit: *In me manet & est in illo*. Ita declarat hoc D. Aug. *Nec Deum, cum inde exiit, nec nos deserens, cum rediit*. Nec quando egressus est venturus in mundum, Patrem deseruit summe: quandoquidem per amorem & affectum in illo manserit: nec quando de mundo regressus est ad illū, nos sua destruit societate: imo potius nobiscum remansit clariora demonstrans indicia quibus amoris affectum erga nos explet.

§. 13. Remanet nobiscum Christus in SS. Sacramento ne diabolus in nos aliquid attentet, videns illum ad Patrem ascendere nos deserentem.

Diuinis plane similitudinibus describit nobis Spiritus S. diabolum quomodo eius exponit conditiones. Apud Iob dicitur propositum in forma ceti: *Qui parauit sustinere Leuiticum*, partes eius nobis exponit, vt in singulis potentes inclinationem eius in nostram perniciem: atque prorsus eum cor eius sic delinet: *Cor eius in duritatem*, talis cor eius est conditionis vt semper motus ac magis indurecat, & lapide fiat contritum: *Et constringitur quasi malleo*, in quo: quanto namque ita frequentiori malleator incidere percutit, tanto videtur fortius obdurescere. In animalibus (scilicet Aristotele) statuit Deus cor carneum, sed nervosum, quia virtus in illo vniuersa naturae sortitio sensitiua animalis vehementiori multo vigore. Porro balena particula vitæ (vt Plinio credimus) cor habet supra modum durum, constrictum & nodosum vt ferreum videatur vel lapis durissimus, vel inendis duritatem imitari: quo namque frequentius illud percutit eo fortius obdurescit. D. Thom. creditur hoc dici de corde ceti, quia talem illi naturam proprietatem indidit quæ fortius resistit cæteris piscibus, pelagi tempestatibus, vnde dicitur de cummanti: quanto namque reliqui pisces illis magis trahuntur fugiuntque in abyssos, tanto velocius & vehementior cetus allurgit illis se oppositurus: de quo quod sequitur intelligitur: *Quis si piscis fuerit, timebit*

III. Vide notio...

timebunt Angeli & terris purgabuntur.

Quem locum sic explicat D. Hieronymus: quando balneum caput attollit super aquas, summa nauis formidine concutitur, quos appellat Angelos, quia velut nuntij & legati totum illud percussit: mare nuntia deferentes ex vna parte a l'altra: in Hebraeo nomine ponitur: *Eloim* quod significat fortem & potentem, q. d. i. a. fortem duramque se ostendit inter maximas tempelates ut quanto vadis vehementius opprimat ut tanto se opponat audacius, ut ipsos fortissimos stupefaciat & horrore concutiat, nauas intelligo mare sulcantes. Verbum Hebraicum: *Nasa*, quod significat ferire, insinuat fortissimos quosque se nimis ostendere & fugere Balneam, dum se sentit percussam & vulneratam: tunc etenim si vel unquam suam depromit ferocitatem.

In his balneis conditionibus egregie nobis diabolus exponitur: per cor eius voluntas signatur iuxta phrasim scripturæ communem: hanc habet ita in malo oblitam, ut nihil sit quantumvis durum, quod illum possit à malo retrahere: quomodo qualibet oppositione sibi facta fit periculis, atque ex graviori contrarietate furoris accipit incrementum, inde sequitur: *Cum sublati sūt percussus fuerit, timebunt Angeli & terris purgabuntur*: est quod illum summo opere timeamus, dum nouimus eius tunc maxime furorē accendi, dum vires illi opponuntur contrariæ quibus euertatur, & quando suas perdidit, non omittit quin bilem suam, iramque exequatur. Timore poteramus non modico percelli quando Christus à nobis abscedebat: ex eo namque audaciores contra nos sumpsit animos diabolus, cernens quod Christus nostræ confortis naturæ vires illi ademerat, & ipse sibi confregerat quando matrem impugnavit & filium (ut narrat in Apocalypsi D. Ioan.) tempus patris expectabat filium deoraturus, eumque iam eum conaretur abripere, bolus ille de ore excidit viresque perdidit: *Et proiectus est Draco ille magnus serpens antiquus qui vocatur diabolus & Sathana*: superatus fuit in contradictione quam se illi opposuit, atque in propria destructione, voluntatis eius dumtaxat mansit pernicior ad nostram ruinam: igitur in nos animosior furere incipit, mansit furorē rabidus, & velut irritatus a roci bile nostram studuit promovere damnationem: *Abijt facere primum cum reliquis de semine eius*: tali furorē contra nos contumax excedit, ut cernens illum Angelus clamare cepit habitato-

rum terræ miseris hominibusque compatiens: *Va terra, quia diabolus descendit ad vos magnam Apoc. 11. habens iram, rabie furentem vidit illum descendentem contra nos, & maiore compassione nostri miseretur Angelus, videns quanta cholera inflammatus descenderit bilem suam excuratur: Christum eiusque matrem impetijt: non illos superauit, imo victus ipse & extorris expellitur: Venit Princeps huius mundi & in me non habet quidquam.*

Vocat diabolus mundi huius principem ob rationes quas modo non licet immorari: Christum impugnavit, sed se delusum ingessit: ex eo namque tempore ut modo diximus. crines manibus euulsi, quod quidem operatus euentus non respondit, forsque pulsus eberravit: *Nunc princeps huius mundi eijcietur foras: & quemadmodum miles in certamine vel monopachia decertans cum viro nobili, recedens ex arena vulneribus sauius, notatus ignominia atque exutus, omnem furorē suum, cum in ipsum non possit, in filios eius conuertit, & maximo quo potest furorē vires suas collinat: ita tibi diabolus describo ex prælio recedentem quo Christum aggressus est, devictum, prostratum, confusum & omnibus exutum, & cum iam furorē suum in Christum non possit exercere, illum in nos terroret: Magnam habens iram. O Domine quis modus nos ab illo liberandi? Quid acturi ut tantam eius iram furorēque euadamus? Si quando tanta non debacchatur ira, quantumvis Adam armis munitus esset iustitiæ originalis, illum tamen cerneret & superauerit: & David licet potentissimus Deique donis suffultus ad primam tamen eius certaminis veltationem succubuerit, quid de nobis futurum, quando nunc tanta fuit indignatione? Plura dico si iram comprimens videat Christum à nobis abeuntem, cum ascendat ad Patrem, ipseque sit qui nos ab eius furorē proteget, & nos inueniens quam non sibi victoriam de nobis pollicebatur: Enge agite filij mei: sic Christus nos consolatur, etiam vobiscum maneo: *In me manet & ego in illo. Ne timueritis, vester ego adsum defensor, & me vobiscum habetis.**

Quid tenebras ille timeat qui secum Solem defert? Quid sibi à frigore metuat qui secum Sed nihil ignem defert ardentissimum: Diabolus princeps nobis tunc est tenebrarum: Christus autem lux est mundi: mentis non est eum de more timeamus, cum Christum dū Chrihabeamus nobiscum qui luce sua inter palpabimus nos ducit noctis tenebras: Diabolus gelu est bimus frigidus nobiscum.

V. Quia Christus illum superauit, in nos armatus.

VI.

III. Vide quomodo

IV. Quia ex parte furoris

Apoc. 11

Apoc. 11

frigidissimum quoad charitatem, Christus autem Divini amoris fornax: quantumvis acriter nos diaboli frigus impugnet, quid timeamus si Christus non ignem? ignis hic est Divini amoris ardentissimus ut suo nos calore protegat? *In me manet & ego in illo.* Habemus illum in SS. Sacramento: nam ut nobiscum maneret hoc instituit migraturus ad Patrem, ne nos illo destitueretur: idcirco diabolus suam in nos retorquet indignationem, & quantumlibet conetur, exitum valde nobis inferre poterit detrimendum.

45 Deducit Dominus filios Israel per desertum, postquam redemerat illos de Aegypto dum autem nova illis de terra promissionis deferuntur nuntia ad quam tendebant, ingentes illos repererunt gigantes, monstra dixit hominum: *Vidimus monstra quadam filiorum Enac, de genere giganteo.* Iudicabant autem terram illam talium monstrorum productricem, illos deoraturam, unde spem omnem abiciunt, sortemque suam deplorant omnium miseriam, atque in murmurata contra Moysen & Aaon feruntur sediciosi, sibi persuadentes mortem illis potius expedire quam terrae promissae possessionem, ubi ex illis monstris tanta eos mala expectabant: proficit in modum Iosue, solatur pusillanimes deiectioneque erigit animos, omnia facile superanda, nihil posse nocere transeuntibus, absit ut vos terra deoret, imo potius tantis roborabimini viribus, ut monstra illa gigantum, ut panem sitis devoraturi: *Sicut panem et a eos possumus devorare: ut autem illis perfectum provocet animum sic ait: Dominus enim nobiscum est, nolite metueret: Scitote Deum nobiscum esse, quocirca nihil formidandum.*

34. VII. Probatur ex historia Iosue.

VIII. Deducit nos Deus per huius mundi desertum ad terram promissionis exitum, educens nos de Aegypto id est statu nostrorum scelerum, ubi advertens diabolus quoad ex illis secedamus novus contra nos molitur oppositiones, monstruosos illos nobis representat gigantes, quasi nos essent consumpturi: quam procerum gigantem inopia puella representat quae proponit renuntiare fornicationi, quae illam sit oppressura, si proci a se dimittat, non habeat a quo nutrietur, nec qui eius curam gerat, nec victum procuret multo minus pallium, nec quidem aciculam aut minimum unde vivat; ignoscat mihi Deus quae monstra illi proponit, ut singula videantur illam velle deglutire totamque destrueret: usurario iniusta restituere meditati horrenda

9. *Num. 13. 34.*

Quae nobis applicatur.

nimis proponit monstra, si namque restitueret illi panis supererit ad victum, quod bona fama in republica honoretur, quod si ad inopiam recedatur, illius pallurus sit iacturam, & restitutio ad infelicem devolvendus sit pauperem: v. dicitur flagranti qui vitae male acta perterit, iniuriae cogitat remissionem, ilico monstrum obicit illum consumpturum: etenim si offensam remittat ut veceus animi excludatur, qui adversarij timore percussus & foris idne contractus, non audeat in medium proflire honoris sui defensor, sed ab omnibus ut pusillanimitas deest: quae alis irridendus. (*Han us caetero caeteris.*) Sumamus animos, non est quod gigantes illos reformidemus: etenim nos non tantum non deglutient, verum si Dei precepta constanter obtemperemus omnes gigantes in terram proleventur & victores ex campo reddimus, quia nobiscum habemus Deum in SS. Sacramento: Nihil timeendum: etenim dum Deum habemus nos defendentes qui cum singulis nobis manet, victoria Letabimur perfectissima: *In me manet & ego in illo.*

Perpendit hoc D. Paulus & indicat si Deum habeamus nobiscum nullum timeendum nobis esse Antagonistam: sic ait: *Si Deus pro nobis (alij legunt) Si Deus in nobis, quis contra nos?* Quis vobis deo praeponet ut se vobis opponat? *Si Deus nobiscum & in nobis: Puerulus patri suo vicinus canem non timet adlatrantem aut metu illum concutientem non metuit: securus enim est, videns secum patrem esse defensorem, Christus Pater noster est, mundi canis nobis adlatrat luxurij suis & carnis voluptatibus, nos terrefacit: diabolus autem frendet dentibus ut timore nos concutiat. Nihil vereamur, securi esse possumus, cum Pater noster Christus nobiscum sit ab omnibus nos erepturus.*

Proficiscitur cum filijs Israel Atca Eaderis Domini quam via comitem desererebant trans Jordanem aquae veto Arx tenerentur praeter sententiam, & licet rapidissimo deorsum impetu caetera fluerent, se tamen cohibent ut rupes solidissimae, nec audent propius accedere ad filios Israel, secum Arcam Domini deferentes. Aquas transmitimus Jordanis tribulationum, persecutionum & calamitatum huius mundi: aquas inquam quorum impetus & abundantiam ne timore submerforam: bono sumus animo nam nobiscum deferentes Arcam SS. Sacramenti, nequa nos aquae minime submergent, verum tamen quavis grauis sint angustiae ad Arx presentiam

